

ferðslunar, at tað átti ikki at komið aftur, men so seint sum fyri fáum vikum síðani, bar lögmaður hesi sjónarmið fram á fundi í Keypmannahavn.

Sum sagt er ilt at granska hjertu og nýru sambandsflokksins í hesum máli, men eg eri fullvisir í, at fleiri av teimum tingmonnum sambandsins, sum í dag vildu verið við til at keypt skip, og vildu verið við til at framt eina útbygging á okinum, tora ikki at frambæra sína hugsan, tí full semja kann ikki fáast í flokkinum, vegna treiskni lögmanns.

Eg vil ikki vera so ill-tonktur at halda, at tað er eitt áhugamál at verja serlig donsk skipafelags-áhugamál, men onkur hevur kortini hildið, at hetta má vera orsøkin. Tó er hetta so groft, at tað kann ikki vera orsøkin.

Útbyggjast

— Kann uttanlandssiglingin gerast týðandi iskoyti til samfelagsbúskapin og útbyggjast enn meira?

— Hvussu langt vit kunnu hava fyrimunir við at útbyggja hesa vinnu er sjálvandi torført at siga. Skil hon rekast einans á handilsligum grundarlagi er talið á skipum vit kunnu hava í vinnu nokk avmarkað, tí kappingin er hørð á teimum leiðum, sum eru royndar frammanundan.

Men eg havi fleiri ferðir í tinginum viðmerkt, at eini 3–5 skip kundu vit saktans havt í vinnu á rutum, har aðrir ikki arbeiða, og har kanska tann stóri vinningurin fyri risafeløg ikki liggur, men kortini vinningurin kann finnast fyri eitt felag, sum arbeiðir biliga og rationelt, soleiðis sum manningarnar á Smyrli veruliga hava gjørt.

Tær hava gjørt eitt risa-arbeiði við helvtini av tí fólki sum aðrir nýta umboð á hvørjum skipi.

Tað er hesin effektivitetur, sum eg havi havt álit á, og sum hevur gjørt, at eg av og á havi mett, at eini 3–5 skip kundu vit havt til ymsar rutur, sum ikki verða røktar í lotuni eitt nú millum Bergen og Skotland, millum Norðurland og Shetland, millum Norðurtýskaland, Holland og Skotland/Ísland. Her vóru ávisir møguleikar, og haraftrat koma møguleikar fyri samvinnu við onnur stórra skipafeløg um veturin.

Eitt slíkt tal sum 3–5 skip hevði væl verið hóskaði mál í fyrstu atløgum. Skal ein síðani taka samlaga samfelagsbúskaparlaga týðningin inn í myndina, so er givið, at í eini tíð, har vit hava brúk fyri arbeiðsplássum, kann tað vera skilagott at reka slík skip, hóast tey ikki bein-

Fyrr var tað so frægt at vit høvdu millumlandaskip. Her siggja vit Tjaldrið við vestaru bryggju

leiðis geva yvirskot, bert ringvirkningarnir í samfelagnum eru so betýðiligar, at tað er samfelags-økonomiskt forsvarligt at hava eitt stórri virksemi, enn tann reint handilsliga síðan av sakini treytar.

Men uppi í hesum hevði so mangt annað hingið. Nevniliga ein kunnleiki, sum vit vunnu okkum, eitt nú til at fara víðari við aðrari speialsigling sum t.d. við kemikaliutanga-skipum, frystiskipum og øðrum serligum skipum.

Skulu vit út á høvini at virka við øðrum enn fiskivinnu, so eiga vit at velja okkurt, sum vit serliga kunnu taka okkum av, — sum vit vinna okkum serligar fortreytir fyri — istaðin fyri at fara í kapping í vanligari farmasigling.

Eri bangin fyri, at ein stórur partur av teimum ilögum, sum verða framdar í hesum árum í traditonell skip, enda eftir eini tíð í sigling á farmarutunum til Føroya, og so hvørt sum hesi feløgini eta hvørt annað upp, verður hesin parturin av flotanum at minka aftur og ilogan er burturspilt. Tí er tað eftir minum tykki betonkiligt, at serliga lögmaður hevur skorað so nógv á at binda hundraðtals mill. av teimum feroysku resursunum, sum vit skuldu havt at dúva uppá tey komandi 5 til 10 árin, í nokur projekt, ið einans geva arbeiði til einar 9–12 mans.

Her hugsi eg um tey

vanligu farmaskipini, sum í fyrsta lagi eru alt ov dyr, og í øðrum lagi eru figgjaði við so munandi almennum veðhaldum, at fleiri hundrað mill. kr. av tí, sum nýstast skal komandi árin til at útbyggja hetta samfelagið, er bandlagt av nokrum fáum einstaklingum.

Turisma og skip

— Høvdur eitt stórri skip ikki stóran týðning fyri turismuna?

— Tað er givið, at í eini tíð, har ið umstøðurnar á landi verða böttar fyri tur-

istar uttanifrá, hevði tað verið av týðningi at kunna bjóða hesum, sum kortini komu og teimum, sum hava hug at koma, meiri hóskaði ferðamøguleikar til Føroya. Persónliga havi eg ongantið hildið, at feroingar áttu at leggja dent á at uppbyggja turismu sum ein vinnuveg, men kortini havi eg hildið, at tað var neyðugt at tryggja teimum, sum tó koma rimuliga viðferð og møguleikar.

Men eg haldi meg hava frætt, at sitandi landsstýri hevur ætlanir um at fáa ein vinnuveg burtur úr turismu, og tí hevur sett ein arbeiðsbolk og fólk í

fyribils starv at arbeiða fyri hesum. Tí haldi eg tað er serliga inkonsekvant og leggja fótonglar fyri eitt felag, sum biður um stuðul til at fara tað arbeiði í ferðamannasigling víðari, sum tað almenna legði lunnar undir.

Munurin

— Hvør er so munurin millum tykkara uppskot og tað projekt, sum nú fyriliggur?

— Tað er eingin loyna, at uppskot javnaðarflokksins miðað imóti almennari luttøku við 50%, og tað vil

nokk framvegis vera okkara principiella støða, men givið er, at eitt stýri, har javnaðarflokkurin luttók, vildi eisini havt stuðlað eitt privat felag á hesum øki, um so var, at menn ynsktu at byggja nakað upp sjálvir, uttan so stóra almenna luttøku.

Men í lotuni skuldu so allar fortreytir verið fyrri, at sambandsflokkurin, sjálfstýrisflokkurin og fólkaflokkurin góvu hesum felag dyggan stuðul, tí hetta er sum kunnugt eitt privat felag, og tekningin úti um í landinum hevur vist eina velduga undirtøku. Í hvørjari bygd verður peningur settur í,

Skrivstovustarv

Á posthúsinum í Tórshavn er skrivstovustarv leyst at søkja.

Harumframt verður tørvur á frítíðaravloysarum at byrja umleið 1. februar og seinri í vár.

Løn sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Føroya Postfelag.

Skrivfing umsókn við upplýsing um aldur, útbúgving og møguligt arbeiði frammanundan verður at senda til Postverk Føroya, 3800 Tórshavn (merkt: umsókn) í seinasta lagi tann 24. januar 1983.

Postverk
Føroya

Setið peningin
í

FØROYA SPARIKASSA

- fólksins peningastovn